

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Er/486/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512204939
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8512204939.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, pr. zast. Advocate, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141 proti povinnému Z. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX/XX, T. B. o vymoženie 237,01 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd z a m i e t a žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava zo dňa 3.8.2012 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

odôvodnenie:

Oprávnený podal exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie 237,01 eur s prísl. na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave spisová značka SR 04406/11 zo dňa 7.6.2011. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd uznesením č.k. 4Er/486/2012-15 zo dňa 16.10.2012 zmietol žiadosť o udelenie poverenia, pretože zistil, že ak odpočíta nároky, na ktoré oprávnený nemá právo, povinný už preplatil, čo bol povinný zaplatiť. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 17CoE/198/2012-33 zo dňa 20.12.2012 zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil prvostupňovému súdu, ktorému vytkol nesprávne právne posúdenie, ktoré bolo spôsobené tým, že neskúmal skutočný účel zmluvy o úvere. Uložiť preto prvostupňovému súdu opätovne preskúmať žiadosť o udelenie poverenia a ak bude toho názoru, že v danej veci je potrebné vychádzať zo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, bude potrebné dožiadať oprávneného na preukázanie, či daná zmluva v súvislosti s účelom poskytnutia úveru je zmluvou o spotrebiteľskom úvere alebo nie.

Súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu vyzval oprávneného na predloženie dôkazov preukazujúcich, že finančné prostriedky na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 3.5.2010 boli povinnému poskytnuté reálne na účely povolania. Zároveň predvolal povinného za účelom zistenia, na aký skutočný účel úver zobrať.

Oprávnený na výzvu súdu uviedol, že povinný v zmluve o úvere uviedol a podpísal, že poskytnutý úver je na účel povolania, a preto treba chrániť dobrú vieru veriteľa. Pre právnu kvalifikáciu povahy poskytnutého úveru je úplne postačujúci prejav vôle uvedený v zmluve. Zákonodarca v zákone o spotrebiteľských úveroch upravil špeciálne prípady, keď záujemca o úver ešte nie je podnikateľom, ani zamestnaným, avšak má záujem využiť úver na výkon povolania, zamestnania alebo podnikania. Oprávnený neskúma, na čo konkrétne dlžník
XEr/XXX/XXXX
-X-

poskytnuté prostriedky použije a dlžník ani nemá zo žiadneho zákona povinnosť voči veriteľovi, preukazovať skutočné použitie finančných prostriedkov.

Povinný vo výsluchu pred súdom uviedol, že úver bral za účelom vyplatenia dlhu na nájomnom za byt na ulici R. č. XX v T. B.. Zmluvu vypisoval pracovník oprávneného, on ju len podpísal, pričom nežiadal, aby bol účel poskytnutia úveru vyznačený „na povolanie“. Poukázal tiež na to, že úver splatil v 12 splátkach po 115 eur, teda vyslovil názor, že úver splatil.

Skutočnosti tvrdené povinným sú v zreteľnom rozpore s tým, čo tvrdí oprávnený. Súdu je však z výsluchu bývalého zamestnanca oprávneného vypočutého v iných exekučných konaniach vedených na tomto súde v súvislosti s praktikami oprávneného pri vyznačovaní účelu úveru známe, že zmluvy o úveroch vypisujú zamestnanci oprávneného a títo vyznačovali poskytnutie úveru na povolanie, zamestnanie či podnikanie bez toho, aby to klient požadoval. Súdu je tiež z úradnej činnosti známe, že určitý čas obsahovali formulárové zmluvy o úvere oprávneného priamo ustanovenie, že úver je poskytovaný na účel povolania. Išlo o ustanovenie, ktoré bolo priamo v zmluve bez toho, aby ho bolo možné nejakým spôsobom vylúčiť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a praktiky oprávneného pri poskytovaní úverov súd uzavrel, že úver nebol povinnému skutočne poskytnutý na výkon povolania, ale vyznačením tohto účelu sa malo dosiahnuť obídenie zákona o spotrebiteľských úveroch a náležitosti zmluvy o úvere podľa tohto zákona. Povinný teda v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (vyplatenie dlžného nájomného), teda ako spotrebiteľ, kým oprávnený vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. S ohľadom na tieto okolnosti a povahu účastníkov má súd za to, že vzťah založený medzi účastníkmi zmluvou o úvere je spotrebiteľským úverom. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv, keďže zmluva uzavretá medzi oprávneným a povinným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou.

Oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie vyslovil názor, že nejde o spotrebiteľský úver vzhľadom na nesplnenie podmienok v § 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. Takáto námietka podľa názoru súdu neobstojí, pretože nie je zrejmé, z čoho oprávnený vychádzal, resp. aký prípad vylúčenia aplikácie zákona o spotrebiteľských úveroch mal na mysli, keďže v § 1 ods. 2 cit. zákona bolo v čase uzavretia zmluvy o úvere vymenovaných 8 prípadov, kedy sa nejedná o spotrebiteľský úver, ale oprávnený žiaden nešpecifikoval a súd žiaden z nich nezistil.

K problematike vyznačovania úveroch na účely „zamestnania, povolania a podnikania“ súd ešte poznamenáva, že povolanie v zmluve o úvere nie je nijako v zmluve špecifikované, pričom tieto pojmy v zmysle § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. podľa názoru súdu je potrebné vykladať v tom smere, že ide o výkon určitej hospodárskej alebo obchodnej činnosti, ktorá slúži na zabezpečenie príjmu osoby, ktorá požaduje úver, ako napr. podnikanie

XEr/XXX/XXXX

-X-

podľa živnostenského zákona, výkon slobodných povolání ako napr. výkon advokácie, autorizovaných architektov a pod. Uvedenému názoru nasvedčuje aj zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., ktorý v § 2 písm. a) pri definícii spotrebiteľa už odkazuje pri podnikaní alebo povolení na zákon o autorizovaných architektov a autorizovaných stavebných inžinieroch a na zákon o živnostenskom podnikaní. Súd však lustráciou v registri organizácií Štatistického úradu Slovenskej republiky, na základe údajov o povinnom vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, výsluchu povinného a z ďalšieho obsahu spisu, nezistil, že by povinný vykonával pred uzavretím zmluvy o úvere, alebo po jej uzavretí, činnosť spadajúcu pod určité zamestnanie, povolanie alebo podnikanie (čo by aspoň po poskytnutí úveru mal vykonávať, ak by skutočne peniaze boli poskytnuté na výkon určitého povolania alebo podnikania, a teda malo by sa to odraziť aj v jeho registrácii na výkon takejto činnosti, aj keď by pri podpise zmluvy o úvere dlžník ešte takúto činnosť nevykonával, ako to uvádza oprávnený). Z výsluchu povinného je pritom zrejmé, že úver nebol v skutočnosti poskytnutý na vyššie uvedené účely, ale na súkromné účely. Okrem toho je súdu z iných obdobných konaní známe, že oprávnený subjekty podnikajúce alebo vykonávajúce činnosť na základe živnostenského alebo iného oprávnenia, špecifikuje v zmluvách o úvere aj ich obchodným menom a prideleným identifikačným číslom, čo v danom prípade v zmluve o úvere taktiež absentuje.

Súd po vyriešení otázky, či v danom prípade je potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. v zmysle pokynu odvolacieho súdu opätovne preskúmal žiadosti o udelenie poverenia, návrh oprávneného, exekučný titul a priloženú zmluvu o úvere a zistil, že oprávnený s povinným uzavreli dňa 3.5.2010 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol oprávnený povinnému úver vo výške 700 eur. Povinný sa zaviazal vrátiť uvedenú čiastku oprávnenému spolu s príslušným poplatkom vo výške 680 eur v 12 mesačných splátkach po 115 eur počnúc dňom 2.6.2010. Keďže povinný bol v omeškani s plnením svojho záväzku, oprávnený sa obrátil na Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. v Bratislave s návrhom, aby bol povinný zaviazaný na zaplatenie 1 042,01 eur s 0,25% zmenkovým úrokom z omeškania denne zo sumy 1 042,01 eur od 16.2.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 1 042,01 eur od 4.4.2011 do zaplatenia a trov konania. Uvedený súd návrhu oprávneného v celom rozsahu vyhovel, pričom z jeho odôvodnenia vyplýva, že žalovaná suma pozostáva z nesplateného úveru a poplatku za jeho poskytnutie vo výške 805 eur, poplatku za upomienky vo výške 36 eur a trov mediačného konania vo výške 201,01 eur. Povinný do podania návrhu na rozhodcovské konanie zaplatil 4 splátky po 115 eur (24.6.2010, 23.7.2010, 23.8.2010, 23.9.2010), teda spolu 460 eur, v priebehu rozhodcovského konania uhradil sumu 115 eur dňa 30.5.2011 a po vydaní rozhodcovského rozsudku povinný uhradil 2 x sumu 115 eur dňa 19.7.2011 a 4 x sumu 115 eur dňa 8.9.2011, teda spolu 805 eur, čiže celkovo od poskytnutia úveru uhradil povinný sumu 1380 eur.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal

XEr/XXX/XXXX

-X-

exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

V zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

V zmysle § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd po preskúmaní zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania zistil, že v nej chýba údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Takýto nedostatok zákon č. 258/2001 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá. V danom prípade mal teda povinný povinnosť vrátiť iba poskytnutý úver vo výške 700 eur.

Rozhodcovský súd vo svojom rozhodnutí zaviazal povinného aj na zaplatenie poplatku 680 eur resp. jeho časti (zahnutého v žalovanej istine), ktorý v zmysle bodu 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru pozostáva z dohodnutého úroku (jedna tretina poplatku) a nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy včítane všetkej administratívy s tým

XEr/XXX/XXXX

-X-

spojenej (dve tretiny poplatku). Neprihliadnuc na cit. ust. § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z.z. v spojení s § 4 ods. 3 tohto zákona zaviazal rozhodcovský súd povinného na plnenie, na ktoré nebol povinný, teda na plnenie právom nedovolené.

Súd ďalej zistil, že povinný bol rozhodcovským rozsudkom zaviazaný aj na zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 042,01 eur od 16.2.2011 do zaplatenia.

Podľa 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa 52 ods. 3 a 4 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa 53 ods. 1 prvá veta OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Oprávnený zabezpečil svoj nárok aj zmenkou, v ktorej absentoval údaj o zmenkovej sume a dátum úročenia zmenkovej sumy. V predtlačí tejto zmenky je už uvedený aj 0,25% denný zmenkový úrok, ktorým sa má úročiť zmenková suma. Súd chápe snahu oprávneného zabezpečiť si poskytnuté peniaze. Na druhej strane však takáto snaha nemôže byť dosiahnutá konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. V časti zmenky týkajúcej sa výšky zmenkového úroku ju povinný nemá možnosť zmeniť. Rozhodcovským súdom priznaný zmenkový úrok predstavuje po prepočte 91,25 % ročne. Za jeden rok tento úrok dosahuje takmer výšku istiny. Aj z tohto vyplýva neproporcionálnosť a neprimeranosť uvedeného úroku.

Za takéhoto stavu je podľa názoru súdu zrejmé, že v danom prípade ide o konanie ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie, keď oprávnený ako dodávateľ služby využíva výraznú nerovnosť zmluvných strán týkajúcu sa vyjednávacej sily a znalostí práva, teda koná

v rozpore s dobrými mravmi. Takýto úrok predstavuje podľa názoru súdu hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v

XEr/XXX/XXXX

-X-

neprospech spotrebiteľa, a tým aj neprimerané zvýhodnenie oprávneného na úkor povinného. Súd je názoru, že ani vyššie riziko oprávneného pri poskytovaní úverov (spojené napr. s neprešetrovaním pomerov dlžníka) nemôže byť dôvodom pre takéto neprimerané úroky. Povinný s najväčšou pravdepodobnosťou bez podpisu zmenky úver nedostane, teda túto podpíše. Nemôže byť pritom pochybnosť, že priemerný spotrebiteľ nemá veľkú (ak vôbec nejakú) vedomosť o prípadných následkoch podpísania zmenky a právneho režimu pri jej uplatnení a prípadnej obrane voči nároku uplatnenému na základe zmenky. Takýmto spôsobom značne zhoršuje svoje zmluvné postavenie, čo je v rozpore s cit. § 54 ods. 1 OZ.

Súd tiež s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä na nedovolenosť vymáhanie časti istiny, považuje aj vymáhanie trov oprávneného, ktoré mu vznikli v rozhodcovskom konaní vo výške 310,26 eur, za rozporné s dobrými mravmi. Tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za rozhodcovské konanie, pričom základom pre jeho vyrubenie bola nepochybne výška žalovanej istiny v rozhodcovskom konaní (vrátane poplatku, ktorý mal povinný zaplatiť oprávnenému spolu s úverom) a z trov právneho zastúpenia oprávneného v rozhodcovskom konaní. Základ, z ktorého bola odmena právneho zástupcu oprávneného vypočítaná, pritom taktiež (s poukazom na odôvodnenie rozhodcovského rozsudku v uvedenej časti) zahŕňala aj vyššie uvedený poplatok priznaný rozhodcovským súdom v rámci istiny, v ktorého časti je dôvod na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia. Z týchto dôvodov nie je možné od povinného požadovať, aby uhradil trovy vzniknuté oprávnenému v rozhodcovskom konaní vo výške určenej aj s ohľadom na výšku vyššie uvedených plnení.

Súd pri preskúmaní rozhodcovského rozsudku tiež zistil, že povinný bol zaviazaný aj na zaplatenie trov mediáčného konania vo výške 201,01 eur. Mediačná doložka je uvedená v bode 15 Všeobecných podmienok. Z tohto bodu vyplýva, že mediátorom je Mediačné centrum zriadené a vedené spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. s tým, že strana ktorá nebude súčinná pri riešení sporu mediáciou, najmä, avšak nie výlučne, ak sa nedostaví na ústne konanie alebo nebude preberať zásielky doručované Mediačným centrom alebo na takéto zásielky nebude odpovedať, má sa za to, že nemá záujem o riešenie sporu mediáciou a mediáčné konanie tak zmarila.

Riešenie sporov mimosúdne vzájomnou dohodou sporných strán je samozrejme veľmi dobrou alternatívou k súdnemu riešeniu sporov. V danom prípade však súd, vzhľadom na mnohé prípady, v ktorých si oprávnený voči fyzickým osobám, ktoré boli v omeškanií so splácaním úveru, uplatnil trovy mediáčného konania rádovo od cca 150 do 300 eur, podrobil mediáčnú doložku skúmaniu, či nejde o neprijateľnú podmienku v prípade, ak dlžníkom je fyzická osoba nepodnikateľ, čiže spotrebiteľ.

Mediátorom je podľa bodu 15 Všeobecných podmienok Mediačné centrum zriadené a vedené spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Ide o tú istú spoločnosť, ktorá zriadila aj Stály rozhodcovský súd, ktorý v danej veci (ako aj v mnohých ďalších) vydal rozsudok, ktorý je exekučným titulom. Obe inštitúcie sídlia na jednej adrese, pričom už len vzhľadom na jedného zriaďovateľa sú nejakým spôsobom prepojené. Rozhodcovský súd pritom bežne priznáva oprávnenému nároky, ktoré všeobecné súdy v rámci exekučného konania často musia krátiť, resp. ktoré všeobecné súdy nepovažujú za súladné s právom. Nápad oboch inštitúcií pritom s najväčšou pravdepodobnosťou „zásobuje“ práve oprávnený

(rozsudky

XEr/XXX/XXXX

-X-

uvedeného rozhodcovského súdu či riešenie mediácie pred uvedeným mediáčným centrom inými subjektmi súd neevduje). Aj keď súd nemá presné údaje ohľadom vzniku Mediačného centra, z rozhodovacej činnosti súdu sa javí, že Mediačné centrum vzniklo krátko predtým, ako bola do formulárových zmlúv a Všeobecných podmienok oprávneného zavedená mediáčna doložka, podľa ktorej mediátorom má byť práve toto centrum. V nej sa pritom priamo upravuje nesúčinnosť účastníka, ktorý tým pádom zmaril mediáčné konanie, čiže musí zaplatiť trovy mediáčného konania. Podľa

mediačnej doložky pritom zmaríť účel mediačného konania môže aj tým, že si účastník neprevezme zásielku od Mediačného centra, čiže aj keď vôbec nevie o tom, že nejaké mediačné konanie začalo. Ďalšou možnosťou je nedostavenie sa na ústne prejednanie sporu, čo pre mnohých dlžníkov môže byť dosť problematické či už s ohľadom na vzdialenosť (centrum sídli v Bratislave, pričom oprávnený poskytuje úvery na celom Slovensku), alebo s ohľadom na zdravotný stav a pod. Z úradnej činnosti súdu je pritom súdu známe, že navrhovateľom mediačného konania je v 100% oprávnený (v prípadoch sporov z úverových zmlúv poskytovaných oprávneným), teda zmarenie mediačného konania je „šité“ na dlžníka a v drvivej väčšine prípadov pritom ani k samotnému mediačnému konaniu nedôjde, a to práve z dôvodu jeho zmarenia zo strany dlžníka, čiže povinného. Z tohto pohľadu teda sa skôr javí, že dôvodom mediačnej doložky je „dať zarobiť“ ďalšej inštitúcii prepojenej s rozhodcovským súdom, ktorý tieto nároky potom bez problémov prizná. Priemerný spotrebiteľ pritom jednak vzhľadom na mediačnú doložku zakomponovanú malými písmenami priamo vo všeobecných podmienkach si túto pravdepodobne ani nevšimne, jednak nemá na výber s ňou prípadne nesúhlasíť a hlavne obyčajný človek aj s prihliadnutím na právne povedomie nemá veľké poňatie, čo znamená vôbec mediácia a o aký spôsob riešenia sporov ide.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd takto dohodnutú mediačnú doložku považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v dôsledku toho neplatná, a teda priznanie nákladov vzniknutých na jej základe potom za rozporné s cit. ustanoveniami OZ.

Keďže exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, v súlade s cit. § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní má súd právo preskúmať ho vo vyššie uvedených medziach a v prípade zistenia, že ide o plnenie právom nedovolené, resp. v rozpore s dobrými mravmi, má súd možnosť zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia, resp. po udelení poverenia zastaviť exekučné konanie v časti, v ktorej takýto rozpor zistí. Tomuto podľa názoru súdu nebráni ani skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe oprávneným predloženej zmenky, najmä ak oprávnený vypísal zmenku aj na príslušenstvo, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Konanie oprávneného na zabezpečenie si svojho nároku zmenkou sa skôr javí ako obchádzanie zákona, a to najmä ustanovení o spotrebiteľskom práve. Oprávnený zámerným použitím prostriedkov, ktoré sami o sebe nie sú zákonom zakázané (v dôsledku čoho vzniknutý stav z hľadiska pozitívneho práva sa javí ako nenapadnuteľný) sa správa síce podľa práva, ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnu normou nepredvídaný a nežiaduci (t.j. obídenie úpravy spotrebiteľského práva). V dôsledku toho sa podstatne znevýhodňuje postavenie spotrebiteľa s prihliadnutím na abstraktnosť zmenky, v ktorej je priamo inkorporované právo na plnenie a s prihliadnutím na to, že na preukázanie práva stačí predložiť vyplnenú zmenku, pri ktorej nie je potrebné skúmať dôvod jej vzniku, teda ani prípadné neprijateľné podmienky v prípade spotrebiteľskej zmluvy.

XEr/XXX/XXXX

-X-

Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností by prichádzalo do úvahy zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia v časti týkajúcej sa vymoženia sumy 680 eur predstavujúceho poplatok za poskytnutie úveru, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 042,01 eur od 16.2.2011 do 30.5.2011, zo sumy 927,01 eur od 31.5.2011 do 19.7.2011, zo sumy 697,01 eur od 20.7.2011 do 8.9.2011 a zo sumy 237,01 eur do zaplatenia, trov mediačného konania vo výške 201,01 eur, zákonného úroku prevyšujúceho 6% ročne zo sumy 161 eur (požičaná istina nesplatená v čase podania návrhu na rozhodcovské konanie vo výške 125 eur (700 eur - 575 eur) a poplatky za upomienky vo výške 36 eur) od 4.4.2011 eur do zaplatenia a trov oprávneného v rozhodcovskom konaní v zmysle § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. Keďže však povinný už uhradil časť dlhu prevyšujúcu jeho povinnosť (podľa úverovej zmluvy by mal povinný vrátiť spolu sumu 1 380 eur, povinný uhradil pred podaním návrhu na rozhodcovský súd sumu 160 eur, v priebehu rozhodcovského konania sumu 115 eur a po doručení rozhodcovského rozsudku ešte sumu spolu vo výške 805 eur, teda spolu uhradil sumu 1 380 eur, aj keď v zmysle vyššie uvedených skutočností mal uhradiť iba sumu 700 eur a poplatok za upomienky vo výške 36 eur a zákonný úrok vo výške 6% ročne) súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia v celom rozsahu sa súd už nezaoberal rozhodcovskou doložkou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.